PROPERTY OF ACKU

ارادہ DAILY

د افغان نشراتي مرکز ملي خپلواکه ورځپاڼه

۱۱۴۸

AFGHAN MEDIA RESOURCE CENTER A.M.R.C

سال تاسیس ۱۳۷۹ هـ. ش

یوولسم کال - دویمه دوره، ۱۱۴۸ مه گڼه، پر له پسې ۲۲۲۲ گڼه د ۱۳۹۰ل.د تلې ۲۶ مه - د سې شنبې ورځ، د ۱۴۳۲ هـق ذوالقعدې ۲۱ مه د ۲۰۱۱ داکتوبر ۱۸ مه

ایران طالبانو ته د الوتکو ضد میزایل ورکړي

د ځینو افغان امنیتي سرچینو په وینا ایران دا میزایلونه، چې تر درې زره میترو پورې هدف ولي، په غزني، کونړ او نورستان کې د طالبانو ځینو مهمو قومندانانو ته په واک کې ورکړي. د دغې سرچینې له مخې، چې د نامه د نه اخیستلو په شرط ویلي چې دا توغندي د ملا سنګین او ملا احمدالله په ګډون د طالبانو ځینو مهمو قومندانانو ته ورکړل شوي. له بل لوري په کابل کې دایساف ځواکونو سرچینې وایي، چې دوی د دې مسئلې په اړه تحقیقات پیل کړي دي. د دغو ځواکونو ویاند جنرال کرستن جکوبسن ووېل، دوی مخکې له دې، چې په دې **۳مخ**

کوټه، د افغان طالبانو د پراخ حضور مرکز!

په پاکستان کې خپرېدونکې (اکسپریس ټریبیون ورځپاڼې) په پرونۍ ګڼه کې لیکلي: طالب جنګیالي په هرو ځلورو میاشتو کې خروټ اباد ته ځي او په دې سیمه کې په کرایه کړیو کورونو کې اړوي. د پاکستان حکومت په کوټه کې له دې سره سره د طالبانو حضور ردوي، چې لوېدیځې استخباراتي سرچینې وایي د طالبانو مشر او قیادي شورا هم له کوټې څخه فعالیت کوي. په خروټ اباد کې دیني مدرسې هغو طالبانو ته د اوسېدو وړیا ځای ورکوي چې افغانستان ته د جګړې لپاره ځي او یا له جګړې څخه بېرته دې سیمې ته د دمې لپاره راځي. اکسپریس ټریبیون ورځپاڼه دا سیمه د طالبانو خوندي دمه ځای بولي او وایي: د خروټ اباد مدرسې جګړې ته د طالبانو د روزنې مهم مرکزونه دي او هره یوه د میاشتې له شپږو تر اتو جنګیالي د افغانستان د جګړې لپاره چمتو کوي. نویو ګومارل شویو جنګیالیو ته نوي (cc۷۵) موټرسایکلونه ورکول کېږي چې جهاد ته پرې لاړ شي. دوی ته د خوندي او پټو لارو نقشه ورکول کېږي. دا جنګیالي د افغانستان پولې ته نژدې د کوچلاغ له لارې قمرالدین کارېز ته رسول کېږي چې د افغانستان د پکتیکا ولایت په پوله کې دی. اکسپریس ټریبیون زیاتوي: دوی ته ویل کېږي چې ډلې ډلې لاړ نه شي، په هر موټرسایکل یوازې دوه - دوه تنه وخوځي. هر طالب ته د موټرسایکل د تېلو لپاره پر مصرف سر ببره پنځه زره روپۍ (پاکستانۍ) جېب خرڅ هم ورکول کېږي. اکسپریس ټریبیون وایي چې د پاکستان په ملي اسمبلۍ (جرګه) کې د جمعیت علمای اسلام د بلوچستان ایالت د غړي مولانا عصمت الله په **۳مخ**

د پاکستان په بریدونو کې ۶۹ تنه مرګ ژوبله اوښتې

ولسمشر کرزي پرون ووېل، چې د پاکستانیو بریدونو په اړه رسنیو له شایعې او مبالغې کار اخیستی، خو د کونړ چارواکي وایي، چې د دغو بریدونو له امله ۲۷ تنه وژل شوي او ۴۲ نور ټپیان دي. خو ولسمشر حامد کرزي ورمه ورځ په کابل کې د یوې خبري غونډې پر مهال ووېل، چې رسنیو د پاکستان د بریدونو په اړه له شایعې او مبالغې کار اخیستې دی. ولسمشر له رسنیو وغوښتل، چې له ډېر دقت ځخه دې کار واخلي، له احساساتو او شایعاتو دې ډډه وکړي. خو د کونړ امنیه قوماندان مل پاسوال عوض محمد نذیري د تلې پر ۲۵مه ووېل، چې په تېرو شپږو میاشتو کې د پاکستاني ځواکونو له خوا د راتوغول شویو ۱۵۹۱ توغندیو له امله ۲۷ تنه وژل شوي، ۴۲ نور ټپیان دي، اووه کورونه او دوه جوماتونه هم ورانوي دي. د هغه په وینا، د پاکستاني پوځ له لوري د افغانستان پر حریم د کونړ پر سرحدي ولسوالیو په دغو بریدونو کې د مرګ ژوبلې تر څنګ خلکو ته درانه مالي زیانونه هم اوښتي او د خلکو له سلو زیات ځناوري هم په کې له منځه تللي دي. امنیه قوماندان وایي، چې دغه توغندي د پاکستان د پوځ له خوا د کونړ پر ولایت ویشتل شوي او له دوی سره یې کره معلومات او شمېر ثبت دی. نومورې زیاته کړه: ((دغه معلومات مو ر ته **۳مخ**

Afghan Wireless
Connecting Afghanistan
www.afghan-wireless.com
افغان بیسیم
د افغانستان نبلوونکی
له مونږ سره اړیکې وینسئ: ۱۵۳ یا ۰۷۰۰۸۳۰۸۳۰
۷۵ پیسې
د ټولو لپاره
د ۳۷۵ افغانیو په بدل کې ۵۰۰* دقیقې د خبرو وخت.
د فعالولو لپاره #۱*۷۷۷* ډایل کړئ.
* شرطونه د پلي کیدو وړ دي

د لوی او بښونکي خدای ج په نامه

سرمقاله

معمای حملات راکتی پاکستان بر خاک افغانستان

در حالی که مقام های محلی و برخی مسوولان امنیتی افغان در این روزها بار بار از پرتاب راکت ها از خاک پاکستان به داخل مرزهای شرقی افغانستان به رسانه ها گزارش داده اند و در ضمن پاکستان را مقصر دانسته، اما رییس جمهور روز گذشته با شایعه خواندن این رویداد در مورد پیامدهای آن هشدار داد.

کرزی روز یکشنبه در کنفرانس خبری با کریستین ولف رییس جمهور آلمان در کابل، با اشاره به گزارش های غیر واقعی برخی رسانه های افغان دربارهٔ حملات راکتی از پاکستان گفت، "شایعه پراکنی" در مورد حملات راکتی از کشورهای همسایه به افغانستان، برروابط کابل با همسایگان تاثیر می گذارد.

کرزی در حالی از رسانه های افغانستان خواست که در پخش و انتشار گزارش ها در مورد حملات راکتی از پاکستان به آن کشور، با دقت عمل کنند که رسانه ها همواره گزارش های خود در این مورد را با استفاده از منابع دولت افغانستان تهیه داشته اند.

البته دولت افغانستان نیز در گذشته، به حملات راکتی از خاک پاکستان واکنش نشان داده و با احضار سفیر این کشور در کابل، تحقیق در مورد این حملات را خواستار شده است.

علاوه بر حکومت افغانستان، ولسی جرگه و مشرانو جرگه و همچنین مردم ما نیز، در ماه های اخیر در واکنش به انتشار خبرهایی مبنی بر حملات راکتی از خاک پاکستان به ولایات شرقی کشور از جمله کنر، حتا قطع روابط با اسلام آباد را نیز مطرح کرده اند.

به نظر می رسد، موضع گیری کرزی دربارهٔ نادرست بودن گزارش برخی رسانه های افغان دربارهٔ حملات راکتی از خاک پاکستان به افغانستان، از سویی بیانگر سیاست شتابزدهٔ کابل در واکنش به این گونه گزارش هاست و از سوی دیگر، خود عدم هماهنگی درون دستگاه دولتی را به نمایش می گذارد. دولت باید به جای متهم ساختن رسانه ها، خود باید معلومات دقیق و واقعی را در دسترس رسانه ها و مردم قرار دهد. در حالی که یک مقام دولتی حملات راکتی پاکستان بر خاک افغانستان را تایید می کند و مقام دیگر آنرا رد می نماید و شورای ملی خواستار قطع روابط با جانب پاکستان می شود؛ این پارادوکس ها ابهام در دیپلوماسی دولت را بیشتر ساخته و به عدم اعتمادی و بی باور مردمی می افزاید.

مذاکرات صلح و چهار سوال اساسی

نگارنده: دکتراندس م. نبی هیکل

بی گمان ماهیت و مفهوم صلح با طالبان یا حکومت پاکستان به موضعگیری حکومت افغانستان و ایالات متحدهٔ امریکا بستگی دارد؛ زیرا تامین صلح مستلزم برچیدن لانه های سربازگیری، مراکز تربیت تروریستان، قطع منابع تمویل اعمال تروریزم از قلمرو همسایگان بخصوص پاکستان و ایجاد توانایی سیاسی، نظامی و اقتصادی افغانستان برای دفاع از حاکمیت ملی و تمامیت ارضی کشور می باشد. شواهد در گذشته نشان داده که دشواری ها و کاستی های مهمی وجود داشته که مساعی صلح به پیروزی نرسیده است. عمده ترین این دشواری ها و کاستی ها را تنها برمی شماریم.

۱. مساعی مذاکرات با طالبان در دو مسیر جداگانه و به اهداف مختلف انجام می گردید. حکومت افغانستان و شورای عالی صلح در پی صلح بدون قید و شرط از راه جلب رضایت طالبان و حکومت پاکستان قرار داشت و ایالات متحدهٔ امریکا در حالی که شرایط معینی را برای مذاکرات صلح مطرح کرده بود، در عمل در پی اهداف دیگری قرار داشت، تا خود را از جنگی وارهاند که در آن گیر افتاده است.

۲. جنگ علیه تروریزم به وسیلهٔ تحقق اهداف سیاسی در منطقه و به منبع درآمد مبدل گردید.

۳. جنگ علیه تروریزم بر سه هدف متمرکز گردید: ۱) سقوط امارت طالبان که افغانستان را به سنگر مبارزه علیه الحاد و ضد امپریالیستی مبدل کرده بود، ۲) انتقامگیری از القاعده و ۳) کار برای تامین منافع استراتیژیک اقتصادی و سیاسی در این منطقه. هدف اول همچنان موجب گردیده جنگ در کشور ما به پیش برده شود. هدف دومی موجب گردیده، مساعی جنگی در پاکستان بر القاعده متمرکز گردد و اهداف سومی موجب گردید، تا به آن عناصری که برای پیروزی جنگ علیه تروریزم ضروری دانسته می شدند، مانند از میان بردن لانه های ترور در پاکستان، بازسازی افغانستان، بهبود حکومتداری در افغانستان و ارتقای ظرفیت های ملی و نظامی افغانستان به درستی توجیه نگردد.

۴. همهٔ پارتنرهای اساسی در جنگ علیه تروریزم (امریکا و بریتانیا، پاکستان و افغانستان) به درجه های متفاوت به صورت هدفمند در این جنگ با هم همکاری نمی کردند.

یک ارزیابی گذرا از جنگ علیه تروریزم نشان می دهد که جامعهٔ جهانی بخصوص امریکا و بریتانیا برای سال ها از این حقیقت چشم پوشی کردند که مراکز تروریزم در پاکستان قرار دارد. رویدادهای اخیر مانند کشته شدن اسامه بن لادن و حملات بر سفارت و دستگاه استخبارات امریکا در کابل، ایالات متحدهٔ امریکا را از خواب بیدار و واداشت تا بر حکومت پاکستان فشار آورد. امریکا و متحدان در عمل ثابت کرده اند که برای تامین امنیت و منافع خود به افغانستان آمده اند و این حقیقت را به صراحت نیز، بیان داشته اند. این حقیقت به این معنا نیز، هست که تنها مصونیت منافع هدف است، نه چیز غیر از آن.

ایالات متحدهٔ امریکا بخصوص به حکومتداری خوب در افغانستان نه تنها دیگر توجه ندارد، بلکه به تحکیم دیکتاتوری از راه جانبداری از حکومت تیموکراسی در افغانستان حمایت کرده است: ضرب الاجل شش ماهه برای حکومتداری خوب را فراموش کرد، در انتخابات ریاست جمهوری و انتخابات مجلس نماینده گان نیز، در پهلوی حکومت غیر مردمی و فاسد قرار گرفت.

این بار دوم است که ناتو حملات راکتی و توپخانه یی پاکستان را چنان توجیه کرده که گویا فراتر از حیطهٔ جنگ علیه تروریزم قرار دارد. مسوولیت ناتوانی افغانستان برای پاسخ دهی به حملات پاکستان بر قلمرو افغانستان، بر دوش جامعهٔ بین المللی و حکومت افغانستان قرار دارد. برای ایالات متحده و بریتانیا بخصوص یک مسأله دارای اهمیت است و بر آن مسأله بارها از جانب آنها تاکید به عمل آمده است: حصول این اطمینان که امنیت (= منا فع) آنان از این منطقه مورد تهدید قرار نگیرد. این بیان به معنای آن است که رسیدن به این هدف، از هر راه ممکن منظور است. مذاکرات با تروریستان نیز می تواند، یکی از این راه ها باشد. افغان ها نباید فکر کنند که دیگران در پی تامین منافع آنان قرار دارند. همه بر این توافق دارند که جامعهٔ بین المللی و حکومت افغانستان هم در تحقق آنچه به ملت های خود وعده داده بودند، ناکام شده اند و هم در تحقق وعده های شان به ملت افغان.

رویدادهای اخیر امیدواری هایی را به وجود آورده که ممکن است، موجب نزدیکی مواضع امریکا و افغانستان گردد. ترور استاد برهان الدین ربانی موجب گردید، حکومت افغانستان وادار گردد، تا از مذاکرات با طالبان بگذرد. خواهان مذاکره با حکومت پاکستان گردد که حامی طالبان می باشد. چنین تغییر در سیاست صلح فریبنده است؛ زیرا مذاکرات با طالبان و یا با حکومت پاکستان به شرایط مشابه و وضعیت مشابه منتهی می گردد. عدم درک این حقیقت ساده لوحی یی بیش نخواهد بود. گذشته از آن پاکستان از همان آغاز به پروسهٔ صلح کشانده شده بود و عدم صداقت خود را نشان داده است. عواقب چنین تغییر این خواهد بود که طالبان کماکان به حیث ابزار اعمال فشار به کشتار ادامه خواهند داد؛ در حالی که پاکستان همچنان به بازی سیاسی ادامه خواهد داد. زیرا پاکستان هم از ادامهٔ جنگ علیه تروریزم نفع می برد و هم از ادامهٔ گفتگوها با حکومت افغانستان. در صورتیکه حکومت افغانستان موضعگیری خود را بر اساس منافع ملی افغانستان در برابر همسایگان بخصوص پاکستان عیار نسازد و مذاکرات را در چهارچوب ملاحظات راه حل منطقه یی به پیش ببرد، دستیابی به صلح همچنان برای مردم و کشور عواقب جبران ناپذیر خواهد داشت. این دلایل ما را به این نتیجه گیری می رساند که مذاکرات صلح با پاکستان به آن گونه یی که با طالبان صورت گرفت ص۳

امریکا ساعت دارد و طالبان زمان!

قسمت دوم — منبع: نیوزویک — ترجمه: شعیب افغان

مخالفان به این نظر کاملاً مطمین هستند که هم زمان و هم خدا در طرف آنان قرار دارد. هر چیز دیگری غیر از این موضوع اعم از سالگردها، ضرب‌الاجل‌ها، چارچوب‌های زمانی و همه الزامات سیاسی، مالی و اقتصادی که ساعت‌ها وقت سیاست گذاران امریکا را می‌گیرد، جزییات بی ربط هستند. شبه نظامیان هیچ علاقه‌یی به اعداد، آمار و برنامه‌ریزی ها ندارند؛ آنها تنها بر پیروزی که مطمین هستند، روزی به آنها تعلق خواهد گرفت، تمرکز می‌کنند. هنگامی که ملا محمد عمر و طلاب مذهبی وی در سال ۱۹۹۴ جنگ خود را علیه سران مجاهدین در افغانستان آغاز کردند، برای تسخیر کابل یک تاریخ خاص تعیین نکردند. آنها تنها جنگ را آغاز کردند. مدتی پس از آن شگفتی خود را از اینکه تا چه حد زود پایتخت افغانستان را تسخیر کرده‌اند و تنها برای این کار دو سال جنگیده‌اند، به یاد می آوردند. آنها فرض کرده بودند که جنگ مدت خیلی بیشتری به طول خواهد انجامید. پنج سال بعد هنگامی که امریکا به افغانستان حمله کرد، شگفتی آنها از اینکه تا چه حد زود دولت افراطگر آنها سقوط کرد، کمتر نبود. اما آنها باز دست به بازسازی جنبش از هم گسیخته خود می‌زنند، همچنان که هنوز هیچ چارچوب زمانی تعیین شده‌یی ندارند.

یک وزیر سابق دولت طالبان در افغانستان که اکنون عضو ارشد شاخهٔ تبلیغاتی این گروه است، اظهار داشت: ما هم‌چون امریکاییان هرگز تقویم، ساعت و ماشین حساب نداشته‌ایم. از دید طالبان زمان حتا آغاز نشده است! هفت اکتوبر مصادف با دهمین سالگرد جنگ امریکا در افغانستان بود که طولانی ترین جنگ تاریخ امریکا محسوب می‌شود. سال ۲۰۰۱ در چنین روزی با فروریختن بم‌های امریکاییان بر سر نیروهای طالبان و قلع و قمع آنها آغاز شد. هزاران تن از مردان ملا محمدعمر کشته و زخمی شدند. نجات یافته گان شگفت زده از انفجارهای عظیم، تنها بی هدف این طرف و آن طرف می‌خوردند و برخی نیز، از بینی و گوش‌های شان دچار خون ریزی بودند. کار طالبان به نظر تمام شده می‌آمد و اکنون یک دهه بعد امریکا همچنان مشغول به جنگی است که به قیمت کشته شدن تقریباً ۱۸۰۰ سرباز امریکایی تمام شده و به گفتهٔ سرویس تحقیقاتی کنگرهٔ امریکا هر ماه بیش از ۹ میلیارد دالر هزینه در بر دارد. بسیاری از امریکاییان از هزینه‌ها و کشتارهای بی پایان به خاطر این جنگ، ظاهراً خسته شده‌اند.

بارک اوباما، رییس‌جمهور امریکا ضرب‌الاجل سال ۲۰۱۴ را برای خروج اغلب نیروهای امریکایی و نه همهٔ آنها در نظر گرفته است. اما برای خیلی از مردم امریکا این زمان به اندازهٔ کافی سریع نیست. در حقیقت، دستکم چهار تن از کاندیداهای ریاست جمهوری حزب جمهوری‌خواه امریکا، خواستار خروج سریع‌تر نیروهای امریکایی از افغانستان شده‌اند. جان هانتسمن، والی سابق ایالت یوتا و کاندیدای ریاست جمهوری جمهوریخواهان اوایل سال جاری در یک برنامهٔ تلویزیونی تاکید کرد: احساس من این است که مردم امریکا می‌خواهند، تا هر زمان زودتر که ما بتوانیم، از افغانستان خارج شویم. ادامه دارد

مذاکرات صلح و چهار ...

پیروز نمی شود، مگر اینکه به قیمت وابستگی افغانستان تمام گردد. در این شکی نیست که پاکستان کشور همسایهٔ افغانستان و هر دو کشور دارای منافع ملی جداگانه می باشند که باید مورد احترام همدیگر قرار گیرد. تا اینجا به دو سوال چرا مذاکرات صلح با پاکستان موفق نمی شود و چرا حکومت افغانستان به مذاکرات صلح با پاکستان می خواهد ادامه دهد، پاسخ گفتیم. پاکستان همانگونه یی که گفته شد، به حیث پارتنر از جنگ علیه تروریزم نفع می برد. پاکستان در ده سال گذشته، سالانه دو بلیون دالر از ایالات متحده دریافت داشته است. جنگ علیه تروریزم توسط پاکستان مصارف دارد که با ختم جنگ پایان خواهد یافت. پاکستان کشوری است دارای هژمونیزم منطقه یی که ادعای توسعه طلبانه نیز دارد (کشمیر تحت اشغال و خط دیورند). پاکستان هیچگاهی خواستار یک افغانستان مستقل و مقتدر نبوده و می خواهد حکومتی بر افغانستان مسلط باشد که از منافع پاکستان حمایت نماید. نفوذ هند در افغانستان، منبع دیگر نگرانی پاکستان می باشد.

پالیسی پاکستان در رابطه با بازی دو رویه هم در جنگ علیه تروریزم و هم با افغانستان در شرایط اعمال فشار بر نیروهای بین المللی و افغانستان تا کنون برای پاکستان تشویق کننده بوده است؛ زیرا جامعهٔ بین المللی حاضر شده، تا ۲۰۱۴ نیروهای خود را از افغانستان بیرون نماید، از پایگاه های نظامی دایمی امریکا در افغانستان صرفنظرشده و هم جامعهٔ بین المللی و هم حکومت افغانستان این نیاز را درک کرده اند که بدون همکاری پاکستان، صلحی در افغانستان تامین نخواهد شد. ناگفته نباید گذاشت که تاکید بر حل و فصل سیاسی، افغانی شدن معضلهٔ امنیت و صلح و تمایل افغانستان به راه حل منطقه یی در این پروسه نیز، نقش تشویق کننده را برای پاکستان ایفا می نماید. به همین دلیل، پاکستان از هرگونه تمایل عناصر طالب برای مذاکره به صلح، جلوگیری نموده است.

حال بیایید، بپرسیم چرا مذاکرات با طالبان/ پاکستان به منافع ملی افغانستان نیست؟

سال هایی که گذشت نشان داد که مذاکرات با طالبان، پیامدی جز تشدید خصومت با افغانستان، قتل و ویرانی مردم نداشته است. چرا مساعی صلح با طالبان با وصف سیاست تضرع در ریتوریک سیاسی و گذشت های یکجانبه در اقدامات و تحمل تلفات و ویرانی کشور از جانب حکومت افغانستان به صلح نیانجامید؟ دو پاسخ به این سوال ممکن است.

۱. طالبان و حامیان آنان مطمین گردیده اند که الف) شرایط گذاشته شده از سوی آنها یکی پی دیگر تحقق می یابد، ب) حکومت افغانستان پس از خروج ناتو یا سقوط می نماید یا طالبان در حکومتداری شریک خواهند شد.

۲. پاسخ دومی با پاسخ اولی ارتباط نزیک دارد. هم برای طالبان و هم برای حکومت پاکستان ثابت گردیده که نه تنها حکومت افغانستان به دلایل مختلف به راه حل منطقه یی دلبستگی دارد، بلکه اجنت های پاکستانی در دستگاه حکومت افغانستان، از نفوذ قابل ملاحظه از زمره بر روال تصمیم گیری ها برخوردار اند.

گذشته نشان داده که پاکستان مساعی صلح افغانستان را با طالبان (که رییس حکومت و دولت افغانستان آنها را برادر ناراض خطاب می نمود) از راه هایی مانند زندانی کردن آنانی که علاقمند یا تمایل به گفتگو داشتند، ترور رییس شورای عالی صلح، تعلل و ترور برای تشدید بی اعتمادی سبوتاژ نماید، تا از موفقیت نسبی احتمالی آن جلوگیری نموده باشد. گذشته همچنان نشان داد که هستهٔ اساسی مخالفت مسلحانه در دست پاکستان قرار دارد و به حیث ابزار اعمال فشار سیاسی و نظامی عمل می نماید. در چنین وضعیت، مذاکره با پاکستان عبارت از آنچه می باشد که حکومت پاکستان از راه اعمال فشار به وسیلهٔ طالبان رسیدن به آنرا در نظر داشت. به عبارت دیگر، پاکستان می خواست حکومت افغانستان را به مذاکره وادار سازد و برای این کار از طالبان به حیث ابزار اعمال فشار بر حکومت افغانستان (و جامعهٔ بین المللی) استفاده نموده است. پاکستان در این سیاست خویش موفق شده است؛ زیرا اکنون هم افغانستان می خواهد با پاکستان مذاکره نماید و هم جامعهٔ بین المللی متقاعد گردیده که بدون همکاری پاکستان، صلح در افغانستان تامین نخواهد شد.

مذاکرات با طالبان به همان دلیل اساسی به سود منافع ملی افغانستان نمی باشد که مذاکرات صلح با پاکستان نمی تواند به سود منافع ملی افغانستان باشد. دو دیگر اینکه طالبان به حیث حافظان منافع پاکستان عمل کرده اند، در غیر آن می توانستند در عمل ابراز حسن نیت نمایند.

چرا حکومت پاکستان می خواهد افغانستان با وی مذاکره نماید، در حالی که خطری از سوی افغانستان برای پاکستان متوجه نمی باشد و از سوی دیگر، چرا از تمایل برخی از عناصر طالب به مذاکرات احتمالی با حکومت افغانستان جلوگیری می نماید؟ حکومت افغانستان نه تنها در زبان از حسن همجواری و احترام به حاکمیت ملی، استقلال و تمامیت ارضی پاکستان سخن گفته، بلکه در عمل از آن همه فراتر نیز گام برداشته است. حتا پس از تغییر جانب مذاکرات در سیاست تضرع حکومت افغانستان در قبال پاکستان مشی پسیفستی" رضایت همسایگان" نمایان است. مذاکرات صلح با دولت ها یا با گروه های وابسته به آنها تنها زمانی به سود منافع ملی افغانستان می باشد که بر اصل "تنبیه و پاداش" استوار گردد. نشانهٔ دوستی این است که دوست به حریم قابل احترام دوست مانند ننگ و ناموس، عزت و آبرو و خانوادهٔ دوست احترام می گذارد. اینها حد فاصل دوست و دشمن را می سازند. حکومت نیز، باید در مذاکرات با دولت ها از این مدل پیروی نماید.

کوټه، د افغان طالبانو د پراخ ...

مشرۍ د دې ګوند نظریاتي څانګه او د ده د ګوند نور غړي په دې ایالت کې ځوانان جګړې او له طالبانو سره یوځای کېدو ته تشویقوي. عصمت الله د اسامه بن لادن له وژل کېدو وروسته د پاکستان په ملي جرګه کې د جنازې د غیابي لمونځ وړاندیز هم کړی و. ورځپاڼه زیاتوي: په افغانستان کې د ټپي طالبانو درملنه په پنځو خصوصي طبي مرکزونو کې کېږي چې اکثره یې د کوټې ښار د هوایي ډګر (ایرپورت روډ) په واټ کې دي. د دغو روغتونو مسوولانو اکسپریس تریبیون ورځپاڼې ته ویلي چې یوه مشهوره نړیواله این جي او (NGO) د دوی لګښت ورکوي. د تاند راپور له مخې، د میموریل روغتون رییس ډاکتر عبدالخالق وویل: «مونږ ته د ناروغو یا ټپي شویو طالبانو د درملنې پیسې د دې این جي او له خوا راکول کېږي.» دا این جي او پولیسو یا استخباراتي ادارو ته اجازه نه ورکوي چې تر درملنې لاندې طالبان ووینې. خو د این جي او یوه مسوول اکسپریس تریبیون ورځپاڼې ته وویل: «مونږ په بلوچستان کې د افغان طالبانو یا نورو سخت دریځو د درملنې لپاره کوم روغتون نه دی جوړ کړی. خو ده په عین حال کې وویل چې این جي او یې په کوټه کې له خصوصي روغتونو سره مرسته کوي چې د ټپیانو درملنه وکړي.

ایران طالبانو ته د الوتکو ...

اړه کومه تبصره وکړي غواړي شواهد ترلاسه کړي: (مونږ د وسلو له نړیوال مارکېټ څخه، چې طالبان تري وسلې ترلاسه کوي په ډیر دقت سره ټولې لارې څارو. مونږ همدا راز په پاکستان کې هم طالبانو ته د وسلو د ورکړې په امکاناتو غور کوو او غواړو دا ایران په اړه هم مخکې له دې، چې کومه تبصره وکړو شواهد ترلاسه کړو. مونږ دا ایران له خوا طالبانو ته د وسلو او په تېره بیا د یوسل اوشل ملي میټرو توغندیو د ورکړې په اړه هم تحقیقات کوو.) خو افغان امنیتي سرچینې دا معلومات نه درلودل، چې ایران په خومره شمېر دا توغندي د طالبانو په واک کې ورکړي دي. په داسې حال کې، چې ایساف په دې اړه کومه جدي اندېښنه څرګنده نه کړه، خو ځینې کتونکي بیا داویره لري، که په رښتیا هم ایران دا کار کړي وي، نو دا به روان جنګ ته یوه بله بڼه ورکړي. داوود سلطانزوی وایي، چې ایران طالبان د خپلو عسکرو په توګه کاروي او دده په خبره که چېرې رښتیا هم طالبانو دایران له خوا داسې توغندي ترلاسه کړي وي، نو طالبان به خپل جنګي تکتیک بدل کړي: (د ایران دا اقدام چې طالبانو ته یې راکټونه ورکړي دا نوی تحول دی او ژر دی چې طالبان به خپلو تکتیکو ته تغییر ورکړي او ایران به له طالبانو نه د خپلو سرتیرو په حیث ګټه واخلي.) تر دې مخکې هم ایران څو ځواړې په دې تورن شوی، چې د افغان دولت وسلوالو مخالفینو ته وسلې او پوځي امکانات ورکوي او که څه هم په دې اړه شواهد وړاندې شوي، خو افغان دولت په دې اړه کوم رسمي دریځ نه دی خپل کړی. دازادي راډیو د راپور له مخې، ایران د سیمې یو له هغو هیوادونو څخه دی، چې په افغانستان کې د لوېدیځو ځواکونو او په تېره بیا د امریکا له پوځي حضور سره مخالفت لري. کتونکي دا هم وایي تر هغو، چې د طالبانو د تمویل لارې بندې نه شي نه یوازې دا، چې په افغانستان کې روانه جګړه پای ته نه شي رسیدلې، بلکه ورځ تر بلې پیچلې کېږي.

مهمانان لویه جرګه باید در قصر ریاست جمهوری جابجا شوند

ج. شمس

با کمال تأسف خبر ناخوش زخمی شدن یک تعداد محصلان را از نزدیک دیدیم و از طریق جراید و تلویزیون ها آگاهی حاصل نمودیم.

در کشوری که لاف از دموکراسی زده می شود (حکومت مردم از مردم و برای مردم) متأسفانه برخلاف آن، به مقابل کمزوران رفتار می شود.

یک تعداد زیاد محصلان پوهنتون تعلیم و تربیه به خاطر مسدود شدن لیلیهٔ شان دست به تظاهرات زدند که متأسفانه چند تن آنان از جانب پولیس با لت و کوب زخمی شدند.

من نمی دانم روی کدام دلیل و منطق این کار صورت گرفت، در حالیکه دولت می داند که این محصلان قدرت تأدیهٔ کرایه بودوباش در هوتل ها را ندارند.

دوم اینکه با ناراحتی های روحی و بیجا شدن از لیلیهٔ شان، از درس و تعلیم عقب می مانند؛ بهترین راه این است که دولت مهمانان گرامی را که برای مقصد مهم و تشکیل لویه جرګهٔ عنعنوی از ولایات مختلف به پایتخت (کابل) تشریف می آورند، به عقیدهٔ بنده، یا در هوتل دولتی کانتنینتل، یا هوتل سرینا و یا قصر ریاست جمهوری برای شان جای بودوباش تهیه نماید؛ شرایط فعلی در کشور ما باید توجه جدی به تعلیم و تربیه و تشویق دانشمندان و مساعد ساختن زمینهٔ تعلیم و دانش برای جوانان و محصلان امروز که سازنده گان آیندهٔ این کشور درهم و برهم و مردم درددیده و رنجدیده اند، فکر شود، درحالیکه کسی به حال جوانان امروز و آیندهٔ شان فکر نمی کند. همین بیجا نمودن محصلان بی بضاعت از لیلیهٔ شان مثال زنده در این راستاست.

به امید اینکه دولت به صورت جدی و به زودی از بیجا نمودن و سرگردانی و نفرت آنان به مقابل عملکرد دولت خودداری نموده و راه منطقی و معقولی بسنجد، تا محصلان از سرگردانی و تشویش نجات پیدا نمایند و ناراحتی فامیل های شان نیز رفع شود.

د پاکستان په بریدونو کې ۶۹ تنه ...

د عملیاتو د نظامې همغږۍ د دفتر (OCCP) له خوا راکړل شوي، دا مرمۍ چې هر ځای لګېدلې، مونږ یې په اړه مکمل معلومات ترلاسه کړي دي.)) د کونړ د ناړۍ ولسوالۍ ولسوال ګل زمان هم وایي، چې د پاکستان د پوځ له لوري د ناړۍ ولسوالۍ سرحدې سیمو ته تر اوسه دوه اتیا توغندي راتوغول شوي، چې له املې یې د یوه کور شپږ تنه وژل شوي او ۹ نور ټپیان دي. د کونړ د ولایتي شورا غړی سید سکندرشاه پاچا وایي، چې د پاکستاني پوځ له لوري په روان لمریز کال کې پر سرحدي ولسوالیو: ناړۍ، غازي اباد، دانګام، اسمار، شیګل، مروړې، سرکانو او خاص کونړ د توپونو مرمۍ او توغندي ویشتل شوي دي. نومورې د ولسمشر حامد کرزي هغه څرګندونې په کلکه رد کړې، چې ګوندې رسنۍ په دې اړه له مبالغې کار اخیستی دی. سکندرشاه وویل: ((کله چې دغه توغندي د ولسمشرۍ پر مانۍ ولګېږي، بیا به یې کرزی صاحب ومني، مونږ نه پوهېږو، چې ولې دوی سترګې پرې پټوي.)) د ناړۍ ولسوالۍ یوه اوسېدونکي حاجي منان ایوبي بیا وایي، چې هره ورځ د پاکستان د پوځ له خوا توغندي راتوغول کېږي. هغه زیاتوي، چې په دغو بریدونو کې یې دوه خپلوان وژل شوي، څلور نور ټپیان دي او په لسګونو ځاروي یې هم له منځه تللي دي. د ناړۍ ولسوالۍ یو بل اوسېدونکی محصل خان بیا وایي، چې دوی یې هره ورځ پر خپلو سترګو وینې، چې له پاکستان څخه توغندي راځي او خلک وژني.

Afghan Wireless
Connecting Afghanistan
افغان بیسیم
د افغانستان نبلاونکی
www.afghan-wireless.com

ستاسو د
سیمکارت
راجستر او ثبتول اړین دي

ملګریه! د سیمکارت د ثبتولو او زمونږ د خدماتو او وړاندیزونو د پرله پسې کارونې په موخه د افغان بیسیم تر ټولو نږدې رسمي پلورنځي ته ورشئ.

په یاد ولرئ چې د ثبتولو لپاره خپل عکس او د پېژند پاڼې (تذکرې) یوه کاپي د ځان سره ولرئ.

د زیاتو معلوماتو لپاره د **۱۵۳** شمېرې سره اړیکې ونیسئ.

معیار های بین المللی حقوق بشر برای تطبیق قوانین

دستگیری: هرکسی حق آزادی، مصونیت فردی و تغییر مکان را دارد.

این پیام از طرف کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان تقدیم گردید

ارادهٔ ورځپاڼه یوازې د سرلیکې ننګه کوي، نورې لیکنې د لیکوال خپل نظر دی، ورځپاڼه یې مسوولیت پر غاړه نه اخلي.

حق الاشتراک:
قیمت یک شماره: (۵) افغانی
سالانه: ۲۰۰۰ افغانی
شش ماهه: ۱۰۰۰ افغانی
برای موسسات و سفارتخانه ها:
سالانه ۳۰۰ دالر امریکایی
شش ماهه ۱۵۰ دالر امریکایی

مرکز نشرات افغان
روزنامهٔ ملی اراده
موسس و صاحب امتیاز: حاجی سید داؤد
مدیر مسوول: استاد مرتضی فرحتیار
موبایل: ۰۷۹۷۲۵۳۱۶۴
Farhatyarm@yahoo.com
معاون: خادم احمد
موبایل: ۰۷۰۰ ۵۹۶۲۰۵
Khadem.kabul@yahoo.com

ادیتور پشتو: مجیب الرحمن امیری
موبایل: ۰۷۰۸۸۸۷۰۶۶
دیزاین: انجینیر محمدجمیل "امیری"
همکار تخنیکی: محمدجمیل "احمدی"
مسوول توزیع و بازاریابی: عبدالسمیع
۰۷۰۰۲۴۴۳۸۴
ایمیل:
erada.daily@yahoo.com
آدرس: دهمزنګ، عقب سینمای بریکوت، سرک اول کارته چهار.

ERADA DAILY
Afghan Media Resource center
Establisher and Concessionaire:
Haji sayed Daud
Editor in chief: Farhat yar
Editor: Khadem Ahmad
Pashto Editor: Mojiburahman Amiri
Designer: Eng, Mohammad Jamil Amiry
Address: Behind Baree kout-cinema,
first street of karti-e-char
Email: erada.daily@yahoo.com